Год. II. София, 29 октомврий 1928 год. Брой 38

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ

За България 80 лв.
За странство 160 лв.
За Америка 2 дол.

***

ОБЯВЛЕНИЯ:
2 лева кв. см.

***

Брой 2 лева

СВОБОДНА ДОБРУДЖА

СЛЕДПРАЗДНИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абонаментитѣ се придружава съ сумата

***

Редактира комитетъ

Адресъ „Св. Добруджа" — София

***

Главенъ редакторъ
Д-ръ П. Вичевъ
Тел. 4575

Ромънскитѣ тържества за Добруджа

Балансътъ на ромънското владичество: обири, затвори, грабежи, убийства и сѣчь.

Голѣми тържества се правятъ въ Ромъния по отпразднуването петдесеть годишнината отъ заграбването на Добруджа. Участвува кралското семейство, регентството, правителството, народни представители, войската, църквата, академията, сждиитѣ, учители, ученици и населението.

Всичко по заповѣдь.

Ще се освети новата гимназия въ Кюстенджа и основата на единъ грамаденъ паметникъ за „освобождението" на Добруджа.

Отпечатана е и една монография съ документи по историята на Добруджа, за нейното минало и неимовѣрни успѣхи съ колонизацията й съ цинцари. Всичко дефилира предъ крапското семейство.

Разбира се, че

се фалшифицира

цѣлата история, география и етнография, за да се докаже предъ свѣта, че Добруджа е ромънска провинция. Историческитѣ документи отъ 1878 г. — *манифеста на ромънския парламентъ и сенатъ и изявленията на видни ромънски държавници отъ това време, съ което тѣ всички констатирваха, че Добруджа не е ромънска область, и че тѣ не искатъ да я приематъ*, защото не желаятъ да влизатъ въ конфликтъ съ новосъздаденото българско княжество, сигурно че тия документи нѣма да намѣрятъ мѣсто въ монографията по петдесеть годишнината отъ „освобождението на тая скжпа ромънска область".

Разбира се, че въ тая монография *нѣма да се помене за закона за реорганизацията на Добруджа отъ* 1884 година, *съ който се ограби земята на добруджанското население.*

Сжщо тъй сигурно нищо нѣма да се помене за

закриването на българския

епископатъ въ Тулча, за затварянето въ онова време на 66 български училища, 60 български черкви, 8 читалища, които сжществуваха до 1878 година.

Сигурно нищо нѣма се помене за разбойническото нахлуване презъ 1913 год. въ България и заграбването на Силистра, Добричъ, Тутраканъ, Балчикъ и Каварна.

Нищо нѣма да се помене за заграбването на *3 български мжжки и девически, полски и нѣмски гимназии, на 15 мжжки и девически прогимназии, 221 основни училища 57 читалища и 112 черкви.*

Нищо нѣма да се спомене тоже за *прогонването на 68 прогимназиални учители и 38 учителки.*

Нищо нѣма да се помене за

изгонването на

402 основни учители и учителки и на 126 свещеника.

Сигурно нищо нѣма да се помене за *заграбването* на зданията, инвентара, пособията и имотитѣ на 239 училища, 112 черкви и 57 читалища, възлизащи на около *609,169,950* лв.

Сигурно нищо нѣма да се помене *за лишаването на*

11,767 ученици и 9850

ученички или всичко 21,617 учащи отъ правото, да се учатъ на роднин си майчинъ езикъ.

Положително нищо нѣма да се помене за *намѣненията* презъ 1914, 1920—1922 г. на закона за реорганизацията на Добруджа, и *намѣненията* въ ромънската конституция, за *създаването* на други изключителни закони, за *секвестра върху имотитѣ на чуждитѣ поданици, за ликвидацията на сжщитѣ за аграрна реформа и пр.*

Сигурно

нищо нѣма се помене

за масовитѣ арести презъ декември 1918 г. на около 400 души българи и турци въ Добричко по скроената *агентъ-провокаторска афера съ „италиянския офицеръ и кореспондентъ" Графъ де Порчия.*

Сигурно нито дума нѣма да се каже за прогонениитѣ повече отъ 50,000 българи и 40,000 турци, отъ Добруджа въ България и Анадола.

Нѣма нищо да се помене за *Малко-Кайнарджанската афера презъ 1924 година, когато заловиха, арестоваха, биха, сждиха и убиха повече отъ* 100 души начело съ стария надъ 90 год. свещеникъ.

Сигурно нищо *нѣма да се помене за четирмата*

живи погребани

българи въ с. Дели Юсуфларъ, Тутраканско.

Сигурно нищо нѣма да се помене за *инсценираната сѣчь на 9, 10 и 11 май 1926 г. отъ джандармерийския капитанъ Попеско въ с. с. Кавурга Кючукъ Акъ Бунаръ и Шахинларъ* на 25 души българи и за арестуванитѣ и жестоко бити 80 души отъ с. с. *Попина, Гарванъ, Доймушларъ, Вѣтренъ, Сребърна и Айдемиръ.*

Сигурно нито дума нѣма да се помене за вартоломеевата

Старо-селска сѣчь

на 4 юли 1926 год. на джандармерията, когато *рѣзаха на парчета живи тѣла, вадиха очи и набиха* 53 *най-дѣеспособни млади българи.*

Сигурно нищо нѣма да се спомене за

обѣсенитѣ съ краката

на горе и въ такова положение горени презъ ноември 1927 година въ с. Кочина, Силистренско.

Сигурно нито дума нѣма да се каже за колонизацията на подивѣлите и озвѣрени цинцари и каракачани, за настаняването имъ въ български и турски имоти, за обиритѣ, грабежитѣ, за побоищата надъ населението и за *изнасилването на стотици и хиляди български момичета и жени, за денационализацията на Добруджа.*

Сигурно

нищо нѣма да се спомене

за дегенерираната, декласирана и *разбойническа* администрация въ цѣла Добруджа начело съ *известния българоядецъ Пучеря* и неговитѣ сателити *Хинческу, Перикли Папа Хаджи, Мих. Маджару, Мих. Джога, Георги Зука, Дим. Кьосе, Нико Папа Хаджи, Ал. Чотин* и пр., които *грабятъ* училищнитѣ, черковни и общински имоти и гори, *впрѣгатъ* населението да ги работи и да имъ *изкарва на пазаръ съ десетки милиони вѣрнени храни и дърва.*

Сигурно нито дума нѣма да се помене

за ангарията

на която е подложено цѣлото добруджанско население за всевъзможни нужди и капризи на голѣми и малки властници и цинцарски човѣшки изчадия.

Да, убедени сме, че по всичко това нищо нѣма, да се помене на тия влашки тържества. На тѣхъ истината ще бжде фалшифицирана и забулена, ще се застави населението да дефилира, което въ душата си ще проклина своитѣ угнетители и организатори на днешнитѣ фалшиви тържества, ще се устроятъ донанми, гуляи, ще се произнесатъ речи и ще се хвърли заблуждение предъ външното общественото мнение.

Они, обаче, които обичатъ истината и които искатъ да я разбератъ, ще трѣбва въ баланса на изнесенитѣ отъ ромънцитѣ дани по тържествата за анексията на Добруджа

да поставятъ всички

горни факти, за да добиятъ действителна представа за голѣмата „културна" роля на ромънцитѣ въ Добруджа въ 50 години и убедени сме, че тоя балансъ ще докаже, какво Добруджа, както преди 50 год., така и днесъ *е чужда за Ромъния.*

Д-ръ П. Вичевъ

Конфликта между голѣмитѣ

И Италия противъ англо-френското съглашение.

Англо-френското тайно съглашение на престава още да занимава голѣмата европейска преса. Меродавниятъ френски в. „Le Temps" се счита за задълженъ да отговаря на всѣка статия на голѣмитѣ вестница въ Англия, Съединенитѣ Щати и Италия.

Диверситѣ съ нотифицирането на постигнатото морско съглашение между двете страни съвършено не успокоява свѣтовното общ. мнение. Въпреки всички опровержения, никой отъ сериознитѣ политически среди на Европа не вѣрва. Самия фактъ около екстернирането на американския кореспондентъ отъ Франция, който изнесе тайното писмо на Бриана, иде да засили още повече вѣрата, че такова съглашение сжществува.

Италиянското правителство разглеждайки въпроса е отговорило, че то не може въ никой случай да се съгласи съ едно каквото и да е ограничение въ строежа на морски единици. Споредъ Италия всѣки трѣбва да се остави свободенъ да строи колкото си ще и каквито си ще параходи споредъ нуждитѣ си. Отъ това се вижда че докато спора между Лондонъ и Парижъ отъ една страна и Вашингтонъ отъ друга, се отнасяше до тонажа на новостроящитѣ параходи, Италия пледира за пълната свобода. „Le Temps" се мжчи да доказва че Италия има морски интереси само въ Средиземно море, а Франция и въ Атлантическия и Тихия океанъ, да бранела колонийтѣ си.

Тия спорове показватъ, че голѣмитѣ сили сж безчестни и помежду си, както спрямо малкитѣ подтиснати народи. Това показва още едно, че и въ своята алчность, тѣ се дебнатъ една-друга по материцитѣ за разширение на човѣшката робия.

Грамаднитѣ разходи

на О. Н.

Въ заседанието на 26. IV на О. Н. докладчика на бюджетната комисия, бълг. делегатъ Моловъ е докладвалъ бюджета за издръжката на О. Н. Индийския делегатъ контъ Литонъ е протестиралъ за последнитѣ увеличения на бюджета, а Норвежния делегатъ Хамбро заявилъ, че тъй както следватъ увеличенията, въ десеть години разходитѣ ще се удвоятъ.

Днешниятъ бюджетъ на О. Н. възлиза на 27,026,280 швейц. франка равно на около 750 милиона лв. Това е единъ грамаденъ и излишенъ бюджетъ издържанъ отъ народитѣ, за да се подържа подтисничеството надъ тѣхъ.

Германскитѣ маневри

Участието на Съветски и Унгарски офицери

Въ края на Септемврий, въ Силезия се извършиха маневри на германскитѣ войски, въ присжтствието на председателя Маршалъ Хинденбургъ.

Френската преса отбелязвайки факта, ревниво наблѣга, че правело впечатление присжтствието на много унгарски и съветски офицери. Главнокомандующиятъ унгарскитѣ войски генералъ Ианки и цѣлия му генераленъ щабъ офицери, както и двама генерали отъ съветската армия, имената, на които не можаха да се открийтъ сж взели важно участие въ разискванията по случай маневритѣ.

Маневритѣ сж се развивали бързо до полската граница и се движили по предположение на действия по източнитѣ граници. На участието, особено на съветскитѣ офицери се отдава голѣмо значение. Говори се, че единъ отъ тия руски генерали ще бжде командующиятъ съветскитѣ войски въ случай на война съ Полша.

Лоидъ Джоржъ противъ Франция

Английскиятъ в-къ Evening Standard отъ 9. X помѣства статия отъ Лоидъ Джоржъ въ която се казва:

„Въ своитѣ последни статии писани за чуждата преса, Лоидъ Джоржъ жестоко напада „Форейнъ Офиса" и главно Франция, по случай англо-френското морско съглашение. Въ действителность, той представлява Франция, като едно страшилище за нашето (английското б. р.) сжществуване. Той казва, да се разрѣши на тая държава (разбирай Франция б. р.), да построи толкова подводници, колкото обича, то значи да се доведе една опасность за Англия. Трѣбва да се забѣлежи, че Франция и нейнитѣ съюзници Полша, Чехославия и Югославия могатъ да поставятъ на кракъ 8 милиона души и въ нѣколко дена да ги въведатъ въ война.

„Лоидъ Джорджъ поставя нѣколко въпроса между които главнитѣ сж тѣзи:

„Защо отстжпихме на Франция що се отнася до нейнитѣ военни резерви?

„Защо извършихме тая лудость, която ни постави въ лошо положение, не само спрѣмо Съединенитѣ Щати но сжщо и спрямо Италия, Германия и Русия, и като не ни остана нито единъ приятель освенъ само Франция, чийто състояние въ случай на нужда е съмнително тъй както се установи по работитѣ въ Чанакъ и Ангора?"

Следъ тия тъй открити и важни обвинения, съ които Лойдъ Джорджъ излиза да манефестира трѣбва да се даде голѣмъ кредитъ на разкритията и неспокойството въ Америка, Италия, Германия, Русия и по цѣлия свѣтъ.

Мисията на Венизелосъ

Политиката на Лондонъ и Парижъ

Венизелосъ бездъно бѣше се провалилъ следъ неуспѣха на воената експедиция въ Мала Азия и Кримъ презъ 1920 г. И тогава той бѣше изпълнитель на английската империалистическа политика. Голѣми надежди се възлагаха на съхранената отъ участие въ общоевропейската война, гръцка войска.

Смѣтката обаче излезе крива. Мустафа Кемалъ разгроми мало-азийската гръцка армия и я натика въ Средиземното море, а болшевиките избиха цѣли две гръцки дивизии. Следъ военния разгромъ, настжпи и моралния. Венизелосъ фалира по всички линии на своята политика, като проводникъ на Лондонъ. Той се отегли въ отшелничество на островъ Критъ.

Заредиха се гражданскитѣ борби — сваляния и качвания на правителствата въ Атина.

Опититѣ на Лондонъ въ Римъ да го направи проводникъ на английскитѣ интереси въ Средиземното море и близкия изтокъ, раздразниха апетититѣ на Италия, и вмѣсто инспирирана, Италия почна да играе ролята на инспираторъ въ известни събития и на първостепена сила именно въ онія морски и континентални области, отъ кѫдѣто идеше и най-голѣмия страхъ за английската политика.

Лондонъ за втори пѫть вече се стреска. Враговетѣ му разтеха. Отъ една страна Съветска Русия, която проникваше съ влиянието си въ източнитѣ колониални народи и застрашаваше империалистическото господство на Англия, отъ друга — Американскитѣ капитали широко проникваха въ тихоокеанскитѣ й владения, отъ трета Италия, която Лондонъ бѣше приютила въ пазвата си, аспирира открито въ Сирия и брѣговетѣ на Червеното море, отъ четвърта политическитѣи военни формации на Франция въ Европа, блокиране на силитѣ Чехословия, Югославия, Ромъния и Полша — всичко това подчерта пълната изолираность на Англия и тя направи внезапенъ и силенъ завой.

Най-после, все повече демонстриращата зависимость и взаимность между Русия и Германия по-голѣмитѣ междудържавни въпроси, откри една действителна опасность за сѫществуването на английската империя. Лойдъ Джорджъ открито прави тая констатация.

Бързо скроеното сближение между Лондонъ и Парижъ, тъй скоро разкрито и демаскирано отъ американцитѣ и проявената нервность въ Лондонъ, несвойствено за англичани, говорятъ за голѣмата изолация на Англия въ събитията отъ грамаденъ международенъ мащабъ. Доказа се, че инициативата и доминирующето положение въ Европа принадлежи на Франция.

При надигащата се национално-освободителната война въ цѣлия свѣтъ, притисна още повече Лондонъ къмъ Парижъ. Нѣма другъ на когото Англия да се облегне. Една ограбена, унизена и тормозена Германия не може да бѫде тамъ, кѫдѣто е Англия. Една съвременна Русия е органически най-страшния врагъ на империалитическа Англия.

Една Италия дебне конфликтитѣ, за да ги използва максимално за смѣтка дори на Англия. Една Франция, която използва най-добре резултатитѣ отъ войната, създаде свои кретури и ги уголѣми по неестественъ начинъ, въ лицето на Югославия, Полша Чехословия и Ромъния, и по силата на една желѣзна необходимость за всички тѣхъ, ги сплоти около себе си, да пази новия редъ въ Европа съ силата на оржжието. Англия не може да прави друго освенъ да крета подиръ Франция, да следва нейния курсъ и въ името на една необходимость подхранвана отъ империализма и шовинизма да подържа военния и агресивенъ духъ въ европейскитѣ народи срещу духа на демокрацията, срещу правата и свободитѣ на народитѣ, борбата за които пъкъ се подхранва „и подържа отъ съветска Русия.

Отъ тукъ се очертава и оня фронтъ, който се желае да се открие отъ Бѣло море до Балтийското съ ржководящъ центъръ въ Парижъ и Лондонъ и подцентрове въ Прага, Белградъ, Букурещъ, Варшава, а може би Атина и София.

Съ смъртьта на Пашича и настжпилата криза въ Югославия, тя загуби много отъ своето значение за Парижъ и Лондонъ. Фалиралиятъ отдавна Венизелосъ стана пакъ необходимъ за дооформяването на тоя фронтъ. Пътуването му въ Римъ, Парижъ, Лондонъ и Белградъ имаше само това значение. Изявленията му, че ще посети и София, а може би и Ангора, съ проекти да сключи договоръ за приятелство, минавайки съ едно голѣмо пренебрежение надъ голѣмитѣ висящи и спорни въпроси, които стоятъ открити, говори въ полза на тезата ни, да се поднови единъ новъ балкански блокъ, съ оглед да се закржгли тоя фронтъ тъй потрѣбенъ на Парижъ и Лондонъ.

Отъ сега обаче трѣбва да кажеме, че тая политика на повърхностно отнасяне и пренебрежение къмъ жизненитѣ интереси на балканскитѣ народи съ полуумѣрни и шарлатани не ще успѣе. Излишни сж и тия нови опити на хитрия критянинъ. Хитростьта е отдавнашна изтъркана монета и добре позната на всички. Балканскитѣ народи не желаятъ война, нито пъкъ повече ще пожелаятъ да стават орждия на голѣмитѣ империалисти въ Лондонъ и Парижъ. Миръ и братство е необходимо за тѣхъ. Тѣсно и непосредствено разбирателство между балканскитѣ народи въ името на Балканската Федерация, ще обезпечи спокойното и всестранно тѣхно развитие. Всички противни усилия ще се разбиятъ въ колективното и общо желание на народитѣ.

Манджурия и Монголия

Японски колонии

Въ изложението въ Нагоя (Япония) Манджурия и Монголия били наредени между японскитѣ колонии. По тоя поводъ Китайския министъръ въ Токио, по инструкции отъ Нанкинъ е протестиралъ предъ японското правителство.

Противоанглийско движение

въ Индия

По поводъ установената английска анкета на събитията въ Индия, индийцитѣ се готвятъ да я бойкотиратъ. Агитира се, да се обяви обща стачка въ цѣла Индия за 24 часа на 12. X. когато се очаква пристигането на анкетната комисия Симонъ.

Мемоаръ на унгарскитѣ малцинства въ Чехословия до О. Н.

Д-ръ Ладиславъ Овеоди делегатъ на унгарскитѣ малцинства въ Чехословия е депозиралъ следния мемоаръ въ О. Н.

„Въ качеството ми на пълномощенъ делегатъ на унгарскитѣ малцинства въ Чехословия, позволявамъ си да привлека вашето благосклонно внимание върху тѣхното тежко положение.

1. Унгарскитѣ малцинства сж откжснати отъ тѣхното отечество и присъединени противъ тѣхната воля къмъ новосъздадената Чехословашка държава. Този актъ безъ съмнение е най-ужасното изнасилване на правото на народитѣ да разполагатъ сами съ себе си и разклаща аргументацията на тия, които искатъ до вѣчность да продължаватъ въ своя полза, тая несправедливость, прокламирайки непрекжснатото ненарушимостьта на парижкитѣ договори.

2. Вѣрно е, че сжществува Сенъ-Жерменски договоръ подписанъ отъ Чехословашката държава на 10 септ. 1919 год., който трѣбва да защищава протекцията на малцинствата, обаче тѣзи нареждания у насъ въ Чехословия, не сж друго освенъ мъртви букви.

Унгарското малцинство е мѣстно население, лишено отъ всички човѣшки права, отъ културна, икономична и административна гледна точка.

Чехословашкото правителство се мжчи да постигне своята главна цель, т. е. денационализацията и пълната асимилация на унгарското малцинство. Училищната политика, аграрната реформа (колонизация на чисто унгарска територия съ чешки легионери), така сжщо и новата административна реформа нѣма освенъ една цель: затриване, морално и материално, на мѣстното население.

3. Въ пресата, както и въ официално издаденитѣ училищни книги се стжпкватъ въ краката нашитѣ национални чувства.

Унгарскитѣ паметници сж разрушени. Унгарскитѣ вестници се цензурират или конфискуватъ; преследванията, обисканията и ежедневнитѣ арести на стотици политически лица — ето чехословашката свобода.

4. Чл. чл. 10—13 отъ договора сключенъ въ Сенъ Жерменъ, осигурява пълната автономия на територията съ рутени. Споредъ съответнитѣ разпореждания на Трианонския договоръ „населенията на автономната провинция на рутенитѣ, ще иматъ възможностьта публично да изявяватъ своитѣ желания. И силитѣ не ще откажатъ да обрѫщатъ най-сериозно внимание на исканията които тия населения ще формолиратъ въ бѫдаще."

Ето вече десеть години откакъ договоритѣ сж подписани и ратифицирани и населенията въ Рутения всѣкидневно напразно очакватъ автономията, въпрѣки тѣхнитѣ многобройни петиции отправени до О. Н. по тоя въпросъ.

Между това, нѣма да има миръ безъ справедливость, нито за насъ, нито за нашитѣ съграждани, преди справедливостьта да възтържествува."

Значи следъ нѣмцитѣ, следъ македонцитѣ, следъ добруджанцитѣ, следъ бесарабцитѣ, следъ трансилванци, следъ хърватци и черногорци, следъ украйнци, следъ елзасъ-лоренци, и пр. и пр. и унгарцитѣ и рутенитѣ въ Чехословия, констатиратъ единъ и сжщъ режимъ на денационализация и асимилация подържанъ отъ О. Н.

Комплота въ Трансилвания

250 души предъ сѫда въ Клужъ

Ромънцитѣ сж последователни въ политиката за денационализацията на завладенитѣ чужди области. Тѣ сж еднакви въ Добруджа и Бесарабия, въ Буковина и Ардялъ.

Недавна започна въ Клужъ разглеждането на процеса срѣщу 250 унгарци, мжже и жени обвинени въ болшевизмъ. Ахъ тоя болшевизмъ, колко добре допада на всички подтисници на народни права и свободи, за да оправдаятъ най-отвратителнитѣ свои дѣла и жестокости. Излиза, че болшевизмъ е всѣка борба на поробенитѣ национални срѣщу сатрапитѣ.

Двѣстѣ и петдесеть мжже и жени въ продължение на месеци сж арестовани бити, и подлагани на най голѣми мжчения отъ извѣстната влашка „сигуранца". Тя всѣки день разкрива по единъ комплотъ на иредентисти. Въ Бесарабия, Трансилвания, Буковина, Добруджа — на всѣкѫде тя вижда агенти на Москва.

Подсѫдимитѣ въ Конгреса сж интелектуели, работници и селени. Важнитѣ между тѣхъ сж писатели. Единъ отъ тѣхъ който съ биашия м-ръ Вайда Войводъ е работилъ нѣкога и сж основали едно социологическо д-во, днесъ се обвинява, защото е четелъ книги издадени отъ Маликъ Верлагъ, и споредъ воения прокуроръ това било достатъчно, за да се подържа обвинението срещу него и да бѫде осѫденъ.

Единъ другъ отъ подсѫдимитѣ, работника Мюлеръ защото четелъ Роте Фане, — това било достатъчно, че подържалъ връзки съ болшевиките и следователно билъ иредентистъ, за да бѫде осѫденъ.

Западната преса мълчи по страданията на поробенитѣ. Тя е бездушна и безсърдечна къмъ оплакванията на изнасиленитѣ жени, на бититѣ, ограбенитѣ и изнжчени роби. Нѣщо по вече тия хора биватъ осѫждани и гинятъ изъ затворитѣ.

А сигурансията, която подържа около 30000 агенти и 30000 жандарми има сама една единствена цѣль: да крои и разкрива атентати и комплоти въ заробенитѣ земи, да арестова, бие, мжчи, ограбва и убива поробенитѣ, да ги застави да бѣгатъ задъ граница, да денационилизира завладенитѣ земи, а О. Н и западнята империалисти овълчени и окървавени съ кръвьта на милиони човѣшки сжщества потриватъ ржцѣ и насърдчаватъ изтреблението на народитѣ.

А г. Брианъ квалифицира исканията за справедливость и човѣщина на всички тия национални, гарантирани ужъ съ „мирнитѣ" договори, като конспиративни акции срещу установенитѣ правителства и редъ отъ О. Н.

Не молби и петиции, не сълзи и излияния драги унгарци и рутени е потрѣбно, а организиране на всичкия подтиснати народи въ борба съ цѣлия тоя режимъ осветенъ отъ мирнитѣ договори и О. Н., за да ги съборимъ и изкоренимъ изъ дъно. Всичко друго сж палиативи. Само тъй ще можеме да разчитаме на успѣхъ въ справедливость, права и човѣщина.

Четете „Свободна Добруджа"

Около тайното

Англо-френско съглашение

По поводъ тайното военно съглашение между Англия и Франция, което и ние публикувахме въ миналия брой, заинтересованитѣ страни излезатъ съ опровержения и обявяватъ тая новина, като напълно фалшива.

Съветскитѣ вестници „*Известия*" и „*Красная звезда*" настояватъ на вѣрностьта на своята информация.

Английскиятъ в. „*Дайли телеграфъ*" вземайки поводъ отъ опровержението на английското правителство пише:

„Форейнъ Офисъ" съ едно комюнике опровѣргава разкритията на дипломатическия редакторъ на „Дайли Телеграфъ", който взема на своя отговорность претенциознитѣ разкрития на „*Трибуна*" върху едно разширение на съглашението между Англия и Франция, засѣгайки численостьта и разположението на тѣхнитѣ сили на само морски, но и въздушни. „*Трибуна*" и „*Дайли Телеграфъ*" претендиратъ, че възъ основа на едно споразумение за англо-френското въздухоплаване, Франция може да концентрира своитѣ въздушни сили къмъ италианската граница.

„Форейнъ Офисъ" отговаря, че не сжществува никакво съглашение, нито разбирателство по никой случай съ Франция засѣгащъ въздухоплавателни въпроси, които да не бждатъ публикувани и че всички противни слухове сж фалшиви.

„Дипломатическиятъ редакторъ на „Дайли Телегрефъ" се мжчи, между това, днесъ да подържа, въпрѣки тия категорични опровержения, че съмнения въ известни страни върху едно съглашение за по-тѣсна англо френска отбрана, продължаватъ да сѫществуватъ и напомня, че споредъ единъ чуждъ дипломатъ, никакви следи не сж останали отъ англо-френскитѣ разговори отъ 1906 г. съ оглед на едно възможно сътрудничество на двѣтѣ държави, ако Белгия бѫде нападната.

„*Дайли Хералдъ*" работническия органъ, хвърля съмнение върху публикуваното опровержение на Британския м-ръ на външнитѣ работи.

Правителственият органъ— „*Морнингъ Поста*" опровѣргавайки всички тия слухове, отдава ги на тенденциозната предизборна борба въ Англия.

„*Таймсъ*" пише, че мотивитѣ на морското разбирателство сж превъзходни, обаче тактиката била лоша. Ала Съединенитѣ Щати пише „Таймсъ" не възприеха едно морско разбирателство и ако не сж направени контра предложения, комисията трѣбва да иска обяснения отъ Вашингтонъ.

Кореспондентъть отъ Лондонъ на „Ню Йоркъ Таймсъ съобщава, че американското правителство трѣбва, да си даде смѣтка, какво не ще може да убеди свѣта, че Америка има нужда отъ отбрана и то отъ една флота тъй силна като английската. Трѣбватъ едни други Хугесъ и Балфуръ отколкото нови адмирали.

Автомобили Танкове

„Le Matin" съобщава:

За замѣстването на танковетѣ, чиято конструкция е забранена, Германия понастоящемъ употрѣбява открити автомобили, които по всичко приличатъ на танкове. Тѣзи автомобили, твърде силни сж въоржжени съ топове. Тѣ иматъ четири колелета свързани съ единъ кордонъ. Благодарение на това изобретение, тия автомобили могатъ да преодоляватъ всѣкакви мжчнотии.

Игра съ малцинствата

и обезоръжението

Около работитѣ на О. Н. по въпроситѣ за малцинствата и по обезоръжението, по-голѣмата часть отъ германската преса ги намира отрицателни.

В. „*Форверцъ*“ органъ на социалъ-демократитѣ пише:

„Нищо не се получи за малцинствата, нищо за обезоръжението. Англия, безъ всѣко противорѣчие е най-голѣмата пречка въ О. Н. Подъ дирекцията на Гжшендънъ, неговата тактика на отлагания се манифестира повече отколкото при Чемберлена. Това не е О. Н., което е отговорно за неуспѣха по проекта за обезоръженията, но правителствата преди всичко и то най-главно на голѣмитѣ военни и морски държави, на първо мѣсто консервативното Британско правителство. Това сж народитѣ, отъ които зависи да се продължаватъ ли военнитѣ тѣжести и заплашванията съ война.

Английскиятъ народъ повече, отколкото всички други носи отговорность за бждащето развитие на въпроса за въоръженията. Деньтъ наближава когато мжжетѣ и женитѣ въ Англия ще се явятъ предъ урнитѣ. Отъ тѣхната бюлетина ще зависи бждащето не само, за тѣхното отечество, но още за обезоръжението и за О. Н.

„*Газетъ Женералъ де л'Алемань*“ пише:

„Времето мина когато оптимиститѣ се надѣваха още за една ефикасна акция на О, Н. по обезоръжението. О. Н. може да преследва своитѣ хуманитарни работи, за да прѣмахне търговията съ опиумъ. Германия ще сътрудничи благосклонно, но по въпроситѣ отъ голѣмата политика, слѣдъ неговото последно фиаско то, О. Н. загуби да играе роля“.

„*Газетъ де ла Кроа*“ пише, че германскитѣ делегати въ Женева не поставиха правилно въпроситѣ. Не се касае за Германия, да постигне обезоръжение на другитѣ, но да получи позволение, да развие своето въоръжение, щомъ като не може, да се постигне обезоръжение.

„*Газетъ де Франкфуртъ*“ пише: деветото събрание на О. Н, съзнателно избѣгна отъ задължението по въпроса за обезоръженията и че тоя неуспѣхъ се дължи на разногласието между Англия и Съединенитѣ Щати.

„Le Matin“ пише: По предложението на Адачи, съвѣта на О. Н. рѣши на 26. IX да отложи изучаването на въпроса за малцинствата за идущата сесия. Поставеният въпросъ е билъ въ връзка съ затварянието отъ Полша на училищата въ Горня Силезия.

Добруджанскитѣ турци

въ Цариградъ

Ромънска жестокость и надъ турцитѣ

Цариградъ октомври 1928

Добруджанската емиграция въ Анадола и Цариградъ не е малка. Разбира се болшинството е турска. Българитѣ сж малко. Турската емиграция възлиза на около 40000 души отъ които около 10000 сж само въ Стамбулъ. Всички сж избѣгали поради невоносимия ромънски режимъ въ Добруджа надъ безащитното добруджанско население. Болшинството сж обрани и прогонени. Влашката администрация ги заставя да се изселватъ, като посѣгатъ върху турскитѣ нрави — брутално влизатъ въ кжщитѣ на турчина посѣгатъ на яшмацитѣ на кадънитѣ и тѣхната честь. Скверняtъ домашнитѣ и ги грабятъ както грабятъ и българитѣ. Пждятъ ги да бѣгатъ въ Анадола. Откупватъ имъ имотитѣ и кжшлитѣ на безценица, за толкова, колкото едва имъ стига да си извадятъ паспортъ. Всички сж въ голѣми лишения и мизерия. Правителството и тукъ както и въ България не може да насмогне да се яви навреме за да задоволи голѣмитѣ имъ нужди. Настаняването и тукъ върви мудно. Всички съжаляватъ защо сж напуснали. Настроението е много силно срещу царящата система на всѣкждѣ на обезправяване.

Д. И. Илиевъ

Загубени добруджанчета

Съ параходътъ, който върнаха презъ лѣтото гоститѣ-русенци отъ Силистре дошли сж и даетѣ деца на вдовицата Петрана Атанасова отъ Силистра. Едното се казва *Петра Атанасова* 14—15 годишна, а другото *Димитъръ Атанасовъ* 10—12 годишенъ.

Отъ децата нѣма никакво известие. Майката се много тревожи за тѣхната сждба. Децата сж взети отъ нѣкой си адвокатъ Димитровъ. Въ тѣхъ е имало нѣкакви ценни документи.

Който знае нѣщо за въпроснитѣ деца и кжде се намиратъ да съобщи на адресъ *Иванъ Василевъ, Захарна фабрика — Русе.*

Благотворителность на Д-во Добруджа

Малко момче сираче родомъ отъ с. Алмалий, Силистренско, около 15 годишно е избѣгало отъ ромънцитѣ. Идва въ София. Адресира се за услуга къмъ просвѣтно **Благотворителното** д-во „Добруджа“ въ София. Секретаря го изпъжда.

Иматъ думата дамитѣ отъ сжщото д-во съ голѣмитѣ благотворителни сърдца.

Нови цинцарски колонии

Добруджа, Октомврий 1928 г.

На 8 и 9 т. м. на силистренското пристанище пристигнаха два шлепа колонисти. Очаква се пристигането на нови, защото голѣми иземвания на храни отъ българитѣ се вършатъ, правятъ се списъци на българскитѣ кжщи изъ селата, кждето ще ги настаняватъ, нови описи на коли, които ще ги превозватъ.

Населението е подъ постоянния гнетъ на цинарскитѣ нападения, тероръ и обири.

Въ с. Каджьой цинцаритѣ обезчестила жената и дъщерята на Ив. Добруджановъ.

Отъ нападението на Цинцаритѣ въ сжщото село, кждето клали овце, кокошки, гжски, пуйки, грабили храни, зяносвали лозята, и пр. загубитѣ възлизатъ на около 200,000 лв. Въ с. с. Гарванъ и Попина сжщо. Заливяли селяни — мжже и жени. Отвеждали ги въ училищата, кждето ги съблича-ли голи и така ги биели, а женитѣ и момичетата безчестили.

Специална делегация отиде въ Букурещъ да се оплаче, ала правителството не обърнало внимание. Оплаквали сж и предъ прокурора въ Силистра и той не обърналъ внимание. Цинцаритѣ продължаватъ да вилнѣятъ насърдчавани отъ сенатора българоубиецъ Ташко Пучеря и неговото орждие Ал. Чоти.

Цинцаритѣ на всѣка крачка казватъ на българитѣ, хайде махайте се отъ тука. Вървете въ България, зере тука ще ви изтепаме.

Има цинцари дошле отъ Горна Джумая. Нѣкои сж служили и въ българската армия. И тѣ сж нахални и брутални. Наши българи имъ казватъ: вие поне както сте живѣли въ България, не биайте като другитѣ.

— Не може. Паднало ни е сега ще го използваме, а пъкъ вие идете на нашитѣ мѣста въ България. Ние ще влѣземе въ вашитѣ кжщи и толкова.

Така не могатъ да бждатъ нахални, да биятъ и ограбватъ, ако самата власть не ги подържа. Явна е силната тенденция на една бърза денационализация. Убедихме се, че всички наши оплаквания сж напразни. Ще търсимъ други начини да пазимъ живота и имота си.

Делмормаклиевъ

П. П. Що се отнася до писмото ви, че сестрата на Израилъ П. Габе, Дора Габе, се е мжчила да опровергае факта, че той бѣше въ услуга на ромънската власть и специално на полковн. Петреско, азъ твърдя изнесенитѣ обстоятелства за неговото свидетелство предъ сжда въ Добричъ противъ българитѣ и че това бѣше презъ 1920 год. Пъкъ кога е умрѣлъ това не ме интересува.

Колкото пъкъ до голѣмитѣ заслуги на покойния П. Габе, ще ви изпратя всички провѣрени данни за неговата дейность въ Добричко, когато ги събера и тогава ще видите дали ви заблуждавамъ.

Сжщия

За псевдонимитѣ

Г-нъ Борисъ Петровъ ги много харесва и въ в. „Добруджа“ на дълго се занимава съ тѣхъ. За това и си избралъ напълно подходящъ псевдонимъ *Брутъ*, което по речника на Х. Генадиевъ значи: тъпакъ, дебелакъ, щуракъ, а по тоя на Ла Русъ значи още и скотъ. Тъй че той нѣма да се сърди, ако вие се спрете на което и да е име.

Само пъкъ инициала „П.“ въ в. „Добруджа“, на Ангелъ Стояновъ, понеже има влашки коренъ, и восъчна окраска, то по говоримия речникъ значи Пунгашъ. Тукъ вече мѣсто за изборъ нѣма.

Адвокатътъ въ Разградъ

Юрданъ К. Трифоновъ

премѣсти писалището си задъ голѣмата джамия, до желѣзарския магазинъ на Пенчо Т. Бобчевъ

„Стефанъ Караджа“

питиепродавница

Ул. Царь Борисъ и Алабинска, съобщава на ДОБРУДЖАНЦИ и ПОЗНАТИ, че пустна въ продажба

собствени вина и ракии

Предлага винаги ПРЕСНИ ЗАКУСКИ НА СКАРА

Отъ съдържателя Игнатъ Игнатовъ.

Колонисти отъ Ромъния

къмъ Добруджа

Ломъ 22. X. 1928 г.

Отъ тукъ минаватъ шлепове пълни съ ромънци отъ стара Ромъния, отправлявани за къмъ Добруджа. До сега сж минали 4 шлепа съ повече отъ 150 семейства. Днесъ мина другъ шлепъ. Ние сме работници, хамали по пристанището. Разговаряме карбитъ. Видехме тия нови колонисти по нашитѣ родни мѣста, които ще бждатъ настанявани по нашитѣ кжщи, ще заграбватъ нашитѣ имоти.

Запитахме ги кжде отиватъ. Отговориха — въ Добруджа.

Тамъ ще ни даватъ кжщи ниви и всичко необходимо.

— Но кой ви изпраща, питаме ние. Защо напускате вашитѣ имоти?

— „Стату“, отговарятъ тѣ.

— Знаете ли, какво е населението въ Добруджа?

— Знаеме, че тя е населена съ българи и турци. Това сж ни казали. Но какво да направиме, когато насила ни пращатъ. Казватъ ни, че всички българи сж преселени въ България, а имотитѣ имъ сж останали безъ стопани. Казваха ни още, че българитѣ въ Добруджа не знеели да обработватъ земята“.

Всички митнически и портови чиновници се възмущаватъ като виждатъ всичко това.

Така значи, българитѣ не знаели да обработватъ земята. Тѣ сж избѣгали въ България и земята имъ останала безъ стопани. Това показва, че отплатата ще бжде по жестока. Нека добре да запомнятъ влашкитѣ чокои и сатрапи.

Г. Петковъ

Сиври Синековъ

Сюргюклията печели

Дума, дума отваря казва приказката, та стеснали да ми разправяте за сливане на теченията.

Течения, ... да, има много видове течения: земни, подземни, въздушни, водни, топли, студени, идейни, човѣшки, кръвни, мжжки, женски и много други още животински, чисти и нечисти течения. Когато например една кучка се разбѣсува, подире й тръгватъ една сюрия голѣми и малки песове. И това е единъ видъ течение. Та течение ли е то, не ми говорете, много сж тѣ, чисти, нечисти, добри, лоши и прочие и, ще ги сливате! Невъзможна работа.

Вземи ти да речеме, Голщромското течение отъ Атлантическия океанъ, че тръгни съ него презъ Европа и цѣла Азия, да иди чакъ въ Индийския океанъ, да търсишъ Тайфуна, защото и той е единъ видъ течение, че да ги помиряваш баращисваш и да ги сливашъ! Гдето нѣма влѣзе въ работа. Ще гонишъ вѣтъра, дето се казва.

Мене ако питате, азъ по бихъ предпочелъ да си взема Голщромското течение, и да си го прекарамъ презъ Балкана. Че каквото е мекичко тъй топличко, да ни промѣни тука хаата, че да нѣма вече мразъ, студъ, зима, а да стане все на пролѣть и лѣто. Да видишъ ти тогава благатъ животъ, зелено на всѣкждѣ, невиждань берекетъ, по четире реколти на годината; да нѣма грижи за печки, топливо, дебели дрехи и прочие изкуствени работи, та да видишъ ти, гдето казватъ, щастливъ животъ въ тѣсни гащи. Кажи-речи, че хората нѣма му мислятъ толкова много за това и онова, че нѣмало, а доволни и предоволни ще тръгнатъ голи дори. Разбира се, че не съвсемъ голи, защото то ще бжде хептенъ грѣхота отъ Бога и срамота отъ хората.

Да, да, тъй да рачите всички да го сториме! А пъкъ туй Тайфунитѣ, тѣ сж китайска — японска работа. Нѣма какво да имъ ги бъркаме. Тѣ, англофренцитѣ се каратъ за тѣхъ. Нека си ги вематъ и си ги курдисатъ въ Лондонъ и Парижъ. Пъкъ да дадатъ и на Бѣлградъ, Прага и Букурещъ, нали сж тѣхни и хаиръ да видятъ отъ тѣхъ. Ако ще би все на циклони и тайфуни да станатъ, да се омѣтатъ отъ земята, та да не остане коренъ и поменъ отъ туй контове, сжрове, боери, чокои и тѣмъ подобни редки човѣшки сортове, та да мирясатъ и свѣта. Туй му и прилича — голѣми хора съ голѣми работи се сливатъ, та ако ще би и въ дъното на Тихия океанъ да се курдисатъ. Нали виждате натамъ имъ е окото.

Тъй, тъй, не имъ бъркайте и недейте иска съ тѣхъ да се сливате. Ще объркате цѣлия свѣтъ, та и Господь кайлъ нѣма да стане. Дипъ добре си е наредилъ той работитѣ: на една страна турилъ добритѣ течения, на друга лошитѣ, на една — чиститѣ, на друга — мръснитѣ, на една — мжжкитѣ, на друга женскитѣ, съ една дума отдѣлилъ тия, дето добро носятъ отъ ония, които сѣятъ катастрофи, пустошъ, смъртъ заблуда и всичко лошо за хората. То и мжжкитѣ не сж твърде за мирисане, ама като всѣко правило и тукъ си има изключение.

Науката ни казва, че само еднороднитѣ работи се сливатъ. А какъ ще слѣете доброто съ лошото? То не може да стане и хичъ не си хабете напраздно акъла. Видите ли тия дето си приличатъ, какъ се сливатъ. Кой може да побърка тъй например на сливането на Габиното течение съ туй на Двуличния Пунгашъ, на Брадатия Плагиатъ и на Глупавия Малчуганъ? Приличатъ си по всичко, хемъ сж естествени, хемъ сж и сродни. Всичкитѣ сж еднородни, гдето се казва, напълно прилични — нечисти — едното природно нечисто, другото, двулично — влашко пунгашко — събирано отъ много лица, третото плагиатско крадено такова, а четвъртото, малчуганско, глупаво, гдето се казва, на детски сюргюнъ прилича. Кжде ще ходишъ да го бъркашъ. Оставете тая работа за пожарникаря. Той си го бърка, той ще си го сърба.

Май длъжко ще му е името и мжчничко ще го произнасяте — Чифуто християнско, влашко пунгашко, брадато-плагиятско, глупаво-сюргюнско течение. То стана по дълго и отъ великденскитѣ пости, ама по-добре съ едно име свикнете и го казвайте Сюргюклията течение, та всѣки да ви разбере и да му е лесно. Е, съ сюргюклия течение ли ще искате да се сливате? То вече хептенъ на нищо нѣма да прилича.

Общото редовно събрание

Демаскирането на А. Стоянов и А. Господинов

На 7 октомври се състоя голѣмо събрание на д-во „Добруджа". Присъствуваха за пръвъ пѫть съвършено нови хора, млади и стари жени, ученици, ученички, нови кандидати-студенти и пр. Личеше, че не току тъй случайно не се водятъ тия хора. Пролича, че това не е добруджанско събрание, а нещо друго.

Продължиха дебатитѣ по отчета на настоятелството. Говори А. Господиновъ. Изтъкна, че не бива да се отрича дѣйността на настоятелството. Което трѣбвало, то било направило. Ето каза той, и посочи четиретѣхъ брошури издадени отъ д-вото за О. Н., това сж дѣйността на комитета.

Единъ гласъ — това е шарлатания. Тия брошури не сж на д-во Добруджа, нито на комитета, а на д-вото за О. Н.

Г-нъ Вичевъ, продължи г. Господиновъ ни говори, че прѣзъ негово врѣме имало по-голѣма дѣйность, по-голѣмъ животъ. Тогава се чувствувало, че сѫществува добруджанско движение. Това е вѣрно, ала тогава имаше фондове, пари. Само азъ съмъ ходатайствувалъ да се отпустнатъ 140,000 лв. И за това е имало дѣйность.

— Това е провокация отъ ваша страна, апострофира г-нъ Вичевъ.

— И половината се изядоха въ „Алказаръ" добави председателя А. Стояновъ.

— Мълчи поне ти, защото всичкитѣ суми минаваха прѣзъ вашата Добруджанска Банка, чийто членъ-делегатъ бѣше ти. Изложи другаря си на тоя на устата и отговорности, да си продава нѣщата, а ти си направи своя кѫща.

— Азъ исках да кажа, че една часть се изядоха отъ делегатитѣ. . .

Чуватъ се гласове: „А!.." корегиратъ се.

— Да изберемъ анкета. Избраха се Тр. Трифоновъ, Р. Ганчевъ и Ат. Янковъ.

И така продължава г. Господиновъ, групата, която прѣдставлява Д-ръ Вичевъ иска „Балканска Федерация".

— Иска я и Янко Сакъзовъ.

— Да, Янко Сакъзовъ я иска отъ името на една партия, а Добруджа има хора съ разни убеждения. Националиститѣ искатъ обединение съ България.

— Но и ти го искашъ.

— Това не е вѣрно.

— Чети резолюцията на конгреса, която самъ си писалъ. Ти не знаешъ, какво бъбришъ. Или „Балканската Федерация" искате само за тоноващитѣ?

Парламентъ на подтиснатитѣ народи, казва Господиновъ. Разбирате ли на кѫдѣ ви води това — натамъ кѫдѣто водятъ болшевишкитѣ искания. Ние не можеме да издаваме единъ вестникъ . . .

— Защото ядете паритѣ на организацията.

— А Вичевъ, продължава Господиновъ, издава два вестника съ една тенденция. Разбирате това всичко нали, защо и какъ става. Точка.

Събранието протестира, че Господиновъ се отклича отъ темата, а поставя въпроси вге на лична почва.

— Но свършете, г. Господиновъ, прекъсе го председателя.

Господиновъ нервиранъ отговаря: да, издава два вестника и то съ болшевишки пари и спиза отъ трибуната.

Единъ гласъ. Ха тъй де. Туй ли ти е билъ зора. Можеше да го кажешъ още въ началото безъ да ни отнемашъ толкова много отъ скѫпото време.

Взе думата

Ив. Георгиевъ, който въ свита речь изтъкна единството въ борбитѣ на добруджанското население съ тия, които лѣвицата въ организацията иска да наложи. Съ цитати отъ добруджанската преса излизаща въ Добруджа, той доказа, че населението въ Добруджа съвсемъ не мисли тъй както Ас. Господиновци и С ие, нито води борбитѣ си по пѫтищата, които тѣ му сочатъ.

„Напротивъ — каза той — отъ цитираното се вижда, че тамъ не отдѣлятъ борбитѣ на добруджанци отъ тия на другитѣ подтиснати народи, защото тамъ ясно се схваща, че най-голѣмиятъ виновникъ за днешното положение е империализма, който потиска и граби чужди народи. Като цитира пасажи отъ поменатата преса, въ които се прави вѣрна констатация, какво О. Н. е такова на победителитѣ, че то е безсилно да наложи на суверенитѣ държави, каквото и да е свое решение, той продължи: Ако всичко това се казва въ Добруджа, пита се кѫдѣ сме ние?

Не сж ли чуждитѣ интереси, които ни диктуватъ другата политика, следвана отъ нашитѣ ржководства?

„Когато ние кажемъ всичко това, което се казва въ Добруджа, насъ ни обвиняватъ въ „опасенъ" болшевизъмъ, и и едва ли не се смѣта, че заплашваме устоитѣ на българската държава.

„Всичко това е резултатъ на онази партизанска психология, която се насажда отъ 1925 година насамъ.

Въ заключение Ив. Георгиевъ отправи апелъ, да се заработи по-интензивно за изкореняване на тая партизанска психология, да се просвѣщава младежьта въ духътъ на борбата за свобода и се научи на самопожертвуване за дѣлото, като завърши съ думитѣ на знаменития унгарски поетъ Петьофи: *„Любовь и свобода азъ искамъ на земята, — за любовьта ще дамъ живота си, а за свободата ще дамъ и любовьта".*

Взема думата **Д. Ганевъ**, който отхвърли таърдението на нѣкои, какво задачитѣ на организацията биле само да задоволяватъ непосредственнитѣ нужди на бѣжанцитѣ.

Ние открито твърдимъ че пѫтищата, по които се води добруджанската емиграция отъ официалното нейно ржководство сж пѫтища, които не ще доведатъ до разрешение добруджанския въпросъ, напротивъ, те могатъ да му донесатъ нови страдания. Схващането, какво добруджанския въпросъ е такъвъ, между две заинтересовани правителства е безусловно погрешно. Илюзията, че чрезъ една реваншна политика отъ страна на България ще може да се даде едно решение на националния въпросъ е крайно пакостна. Миналитѣ опити въ това отношение, опити, които разпънаха на кръстъ Македония, обезлюдиха Тракия и хвърлиха въ черно робство Добруджа, сж най-силния аргументъ срещу този начинъ на разрешение.

Вземайки поводъ отъ обстоятелството, какво добруджанското население е едва 500 хиляди, че то не може да води успешна борба срещу една 15 милионна Румания, Ас. Господиновъ обръща очи къмъ западъ, къмъ империалиститѣ и тѣхното О. Н.

Свещенна глупость! Добруджа биде хвърлена въ лапитѣ на румънската олигархия не че сѫщитѣ тѣзи империалисти не знаеха кѫде е Добруджа и какво население има тя, както иска да ни увери и Господиновъ, ами защото така диктуваха тѣхнитѣ политически интереси. Нима г. Буровъ не знае кѫде и каква е Добруджа, та публично се дезинтересира отъ нейната сждба? Ако едни или други заради политическитѣ си сметки могатъ да увековечаватъ робството надъ нашата родина или да се дезинтересиратъ отъ нея, то добруджанското население и емиграция за нищо на свѣта нѣма да се откажатъ, да се борятъ за нейната свобода и да търсятъ пѫтища за отиването къмъ нея.

А пѫтищата, които ние сочимъ и които вие такувате ни повече, ни по-малко като болшевишки, сж такива продиктувани отъ самия животъ.]

Най напредъ добруджанския въпросъ е преди всичко въпросъ на добруджанци безъ разлика на вѣра и народность. И само когато той се поеме отъ тѣхнитѣ ржце (той вече е поетъ) само тогава може да му се даде правилно разрешение. И добруджанския въпросъ може да се реши безъ остатъкъ само въ рамкитѣ на една балканска федерация. Ас. Господиновъ идва въ ужасъ само при изговарянето на този терминъ. То било лозунгъ на политическа партия, но не можело да бѫде такъвъ на една национална организация.

А то не е само лозунгъ, а реаленъ предуктъ отъ печалната история на балканскитѣ народи, то е насѫщна необходимость днесъ и единъ база утре, върху която могатъ да добиятъ национална свобода поробенитѣ и да се изгради бѫдащето тѣхно благоденствие; само чрезъ едно такова споразумение балканскитѣ народи ще престѣкатъ вмѣшателствата на разнитѣ империалисти, ще престанатъ да бѫдатъ тѣхни орждия и пушечно месо, [за каквото пакъ ги приготовляватъ, и ще добиятъ пълна економическа и политическа независимость.

Въ борбата си за свобода добруджанци не сж самички. Въ Ромъния пъшкатъ близо 7 милиона инородни „малцинства". Въ единната борба на тѣзи малцинства и въ подкрепата, която ще намерятъ въ лицето на самия ромънски народъ, пъшкащъ подъ ботуша на сѫщата олигархия, е залога за успѣха на тази борба.

Наредъ съ добруджанския въпросъ сѫществуватъ и бесарабски и трансилвански. Нито Русия, нито Унгария сж се отказали отъ своитѣ области. Разрешението на тѣзи три въпроса е въ тѣсна връзка. Ние трѣбва като организация да потърсимъ и установимъ тази връзка.

Ето това сж тѣ не новитѣ, а единичко правилнитѣ пѫтища по които трѣбва да тръгне нашата организация, за да стигне до крайната цѣль — Свободата на Добруджа. Ако Ас. Господиновъ и другаритѣ му виждатъ въ тези пѫтища „болшевизъмъ" и опасность за империализма, то поробенитѣ не само на Балканитѣ, ами изъ цѣлъ свѣтъ ги възприематъ и смѣло крачатъ по тѣхъ, защото само чрѣзъ тѣхъ тѣ ще строшатъ веригитѣ на националното робство, подържано отъ империализма и неговитѣ агенти отъ рода на Ас. Господиновъ за да стигнатъ върха на свободата".

Думитѣ на Ганевъ беха изпратени съ живи удобрения.

Печатница „Гладстонъ"

ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ЗА НАСТАНЯВАНЕ БѢЖАНЦИТѢ

ОБЯВЛЕНИЕ № 15

Главната дирекция за настаняване бѣжанцитѣ обявява, че на 3 ноември, т. г. до 10 часа преди пладне въ софийското и бургаското окржжни данъчни управления ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на предприемачъ масово построяване въ отдѣлни селища бѣжански кѫщи отъ тухли по форфетерна (кутурична) цена една кѫща както следва: Въ с. Папарось (анхиалско) 250 кѫщи съ приблизителна стойность 12,500,000 лв; въ с. Домусъ-Ормань (айтоско) 100 кѫщи — 5,000,000 лв.; въ с. Урумъ-Еникьой (айтоско) 29 кѫщи — 2,000,000 лв.; въ гр. Анхиало 100 кѫщи — 5,000,000 лв.; въ гр. Месемврия 182 кѫщи — 9,100,000 лв. Василико 120 кѫщи — 6,000,000 лв.; въ гр. Ахтополъ 120 кѫщи — 6,000,000 лв.

Всички кѫщи въ едно селище (градъ или село) съставляватъ предметъ на едно предприятие. Конкурента попълва и подава специално предложение, което получава отъ главната дирекция за настаняване бѣжанцитѣ и бургаското окржжно инженерство. Въ него (предложението) конкурента трѣбва **непременно** да предложи цени за всички 5 типа кѫщи, а именно пълна редова, централа, редова, минимална и за тютюнобубарско стопанство. Понеже за строежа на бѣжанскитѣ кѫщи може да се употреби дървенъ материалъ мѣстно производство или дървенъ материалъ доставенъ отъ чужбина, то всѣко предложение трѣбва да съдържа за всѣки типъ кѫща два вида цени: а) Цени съ дървенъ материалъ мѣстно производство и б) Цени съ дървенъ материалъ доставенъ отъ чужбина. Доставения отъ чужбина дървенъ материалъ нуженъ за строежа на бѣжанскитѣ кѫщи се освобождава отъ заплащане на вносно мито и всѣкакви други данъци, такси и берии. Залогъ за правоучастие въ търга е 2 на сто отъ опредѣлената приблизителна стойность на предприятието въ банково удостовѣрение, който залогъ се допълня съ 5 на сто при сключване на договора.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ день отъ 3 до 5 часа следъ обѣдъ въ канцеларията на главната дирекция за настаняване бѣжанцитѣ въ София, бул. „Дондуковъ" № 21 въ зданието на д-вото „Български Фениксъ" V-тия етажъ въ стая № 8 и въ бургаското окржжно инженерство.

София, 20 октомврий 1928 год. **Отъ главната дирекция**

ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ЗА НАСТАНЯВАНЕ БѢЖАНЦИТѢ

ОБЯВЛЕНИЕ № 15,551

На 28 ноември 1928 год. въ 10 часа преди обѣдъ, въ помѣщението на Софийското Окржжно Данъчно Управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на предприемачъ направата на камененъ и земленъ насипъ за обреговяване на езеро „Вая" отъ къмъ гр. Бургазъ. Приблизителната стойность на предприятието е 20,700,000 лева. Залогъ за правоучастие въ търга е 2% отъ приблизителната стойность на предприятието, който при подписването на договора ще се допълни до 5% отъ добитата на търга обща цѣна. Всички разноски по сключване и обгербоване на договора, както и обгербоването на тържнитѣ и други книжа, подлежащи на обгербоване сж за смѣтка на предприемача. Освенъ залога конкурентитѣ трѣбва да представятъ и изискуемитѣ се по чл. чл. 125 и 127 отъ Закона за бюджета, отчетностьта и предприятията документи. Поемнитѣ условия и другитѣ тържни книжа могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ день и часъ въ отдѣлението за водитѣ при Министерството на Земледѣлието и Държавнитѣ имоти ул. „Клементина" № 18.

София, 25 октомврий 1928 год. **Отъ Главната Дирекция**

ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ЗА НАСТАНЯВАНЕ БѢЖАНЦИТѢ

ОБЯВЛЕНИЕ № 16

Главната Дирекция за настаняване бѣжанцитѣ обръща вниманието на интересуващитѣ се, че въ Държавенъ вестникъ, брой 172 отъ 29 октомврий т. г. ще бѫде публикувано обявлението ѝ № 16 отъ 25 октомврий т. г., съ което е оставенъ търга на 7 **ноември** т. г. до 10 часа предъ обѣдъ, съ тайна конкуренция въ Софийското, Бургаското, Варненското, Видинското, Вратчанското, Мастанлийското, Плѣвенското, Петричкото, Русенското, Търновското, Шуменското, Пловдивското и Хасковското окржжни данъчни управления за отдаване на предприемачи направата на 2973 бѣжански кѫщи. Всички кѫщи въ всѣко едно селище (село или градъ) съставляватъ предметъ на едно предприятие, затова предлаганитѣ отъ конкурентитѣ цени трѣбва да се отнасятъ до предприятия по села и градове. Конкурента попълва и подава специално предложение, което получава отъ Главната Дирекция за настаняване бѣжанцитѣ и съотвѣтнитѣ окржжни инженерства. Въ него (предложението) конкурента трѣбва **непременно** да предложи цени за всички 5 типа кѫщи, а именно: пълна редова, централна, редова, минимална и за тютюнобубарско стопанство. Понеже за строежа на бѣжанскитѣ кѫщи може да се употрѣби дървенъ материалъ мѣстно производство или дървенъ материалъ доставенъ отъ чужбина, то всѣко предложение трѣбва да съдържа за всѣки типъ кѫща два вида цени: а) цени съ дървенъ материалъ мѣстно производство и б) цени съ дървенъ материалъ доставенъ отъ чужбина. Доставения отъ чужбина дървенъ материалъ нуженъ за строежъ на бѣжанскитѣ кѫщи се освобождава отъ заплащане на вносно мито и всѣкакви други данъци, такси и берии. Залогътъ за правоучастие въ търга е 2 на сто отъ оферираната стойность на предприятието въ банково удостовѣрение, който залогъ се допълня до 5 на сто при сключване на договора. Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ день отъ 3 до 5 часа следъ обѣдъ въ Главната дирекция за настаняване бѣжанцитѣ въ София, бул. „Дондуковъ" № 21 въ зданието на дружество „Български Фениксъ" V етажъ въ стая № 8 и въ Бургаското, Варненското, Видинското, Вратчанското, Мастанлийското, Плѣвенското, Петричкото, Русенското, Търновското, Шуменското, Пловдивското и Хасковското окржжни инженерства.

гр. София, 25 октомврий 1928 год.

Отъ Главната Дирекция